

vem odvolací soud neuznává za tak samozřejmé, za jaké to považuje a doličuje žalobkyně, i když lze připustiti, že zvýšení možno docíliti také činností prodejen a že nezávisí výlučně jenom na obsahu nabízených časopisů. Že by bylo bývalo zamýšleno vykonati na prodejny určitý nátlak, aby odbyl konkurenčních časopisů přiměřeně snížila, anebo že tomu tak bylo rozuměno, nedá se z obsahu letáku beze všeho dovoditi. Ani druhá náležitost skutkové podstaty § 1 zákona proti nekalé soutěži není zde dána, protože není tak zcela zřejmé, že inkriminované jednání v souzeném případě bylo způsobilé poškoditi žalobkyni.

Čís. 15255.

Správce konkursní podstaty není oprávněn k rekursu proti usnesení, kterým byl konkurs prohlášen nebo kterým byl návrh na vyhlášení konkursu zamítnut.

(Rozh. ze dne 3. června 1936, R II 210/36.)

Rekursní soud změnil k stížnosti dlužníka usnesení prvního soudu tak, že zamítl návrh na uvalení konkursu.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs správce konkursní podstaty do tohoto usnesení.

Důvody:

Podle § 75 konk. ř. č. 64/31 Sb. z. a n., jenž se shoduje s ustanovením § 72 konk. ř. č. 337/14 ř. z., mohou ovšem usnesení, kterým byl konkurs prohlášen nebo kterým byl návrh na vyhlášení konkursu zamítnut, odporovati rekurem všichni, jichž práva byla tím dotčena. Podle pamětního spisu k § 72 konk. ř. č. 337/14 ř. z. nejde však právo to tak daleko, aby mohly rekurovati všechny osoby, které mají na vyhlášení konkursu jakýkoliv hospodářský zájem, a proto pamětní spis výslovně vylučuje správce konkursní podstaty z oprávnění napadati vyhlášení konkursu nebo vyšší stolicí vyslovené zamítnutí návrhu na vyhlášení konkursu.

Čís. 15256.

K § 1336 obč. zák.

Smluvní pokutu lze smluviti i pro případ nezaviněného nesplnění smlouvy.

Nárok na zmírnění smluvní pokuty netřeba uplatniti výslovně; stačí, že z přednesu strany vyplývá, že vznáší námitku nepřiměřenosti smluvní pokuty.

(Rozh. ze dne 4. června 1936, Rv I 857/34.)